

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף י"א למסקנא

הודעה מיוחדת:

בגלל קשר הענינים, שילבנו בסיכום את שני העמודים יחד. בהצלחה!

דף י"א ע"א – ע"ב

דף י"א ע"א – ע"ב

א. לבן בג בג אין חשש 'סימפון' בעבדים, ולפיכך אם קנה הכהן שפחה, אוכלת בתרומה, ואין חוששים שמא ימצא בה מום והוא מקח טעות. כי אם הוא 'מום שבגלוי', הרי הוא רואהו. ואם הוא 'מום שבסתר', לא אכפת לו שאינו אלא למלאכה. נמצא גנב או קוביוסטוס (גונב נפשות) לא בטל המקח, כי סתם עבד גנב הוא. וכן אם היה לסטים מזויין או מוכתב למלכות, יש להם קול, וסבר וקיבל.

ב. לבית שמאי האשה מתקדשת בדינר ובשוה דינר. והטעם: א) י"א שאם פשטה ידה וקבלה מקודשת גם בפחות, ורק כשהיא מתקדשת בלילה או על ידי שליח צריך לקדשה בדינר, כי אשה מקפדת על עצמה שלא להתקדש בפחות מדינר. ב) י"מ שלמדים מאמה עבריה שנאמר בה 'זהפדה', שמגרעת מפדיונה ויוצאה, ואם אין בידה לגרע, אין מכירתה מכירה, ומפרוטה אי אפשר לגרע, וכיון שהוציאה מפרוטה, העמידה על דינר. ג) י"מ שחכמים הפקיעו קידושין שהם פחותים מדינר, שלא יהו בנות ישראל כהפקר.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ג. שבועת הדיינין של מודה במקצת, אינה אלא אם התובע טוען שתי מעות כסף, והנתבע צריך להודות בשוה פרוטה. (וי"א שהכפירה לבד תהא שתי כסף, והתביעה צריכה להיות שתי כסף ופרוטה). שנאמר 'כסף או כלים', מה כלים שנים אף כסף שנים. וגם אם התביעה היא בכלים, צריך שיהיו שוים שתי כסף ולא שתי מחטין, שלמדים כלים מכסף, מה כסף דבר חשוב, אף כלים.

ד. הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה מחולל, שאין להקדש אונאה או ביטול מקח.

ה. כל כסף קצוב האמור בתורה, כגון חמש סלעים של בן, חמשים שקלים של אונס ומפתה, שלשים של עבד, מאה של מוציא שם רע, כולם בשקל הקודש במנה צורי שהוא ארבע זוזים, וכ"ה שקלים הם מנה צורי. וכסף קצוב של דבריהם של מדינה, כגון התוקע לחבירו, נותן לו סלע של מדינה, שהוא חצי זוז.

ל

אומץ יקר!

דוח לנו על תיקון מעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@etrog.net.il